

Список використаних джерел

1. Дудар Т.Г. Оцінка потенціалу і ринкових позицій аграрних холдингів / Т.Г. Дудар, В.В. Галушак // Економіка АПК. – 2015. - №11. – С. 84-90.
2. Ковтун О.І. Інноваційні стратегії підприємств: теоретико- методологічні засади/ О.І. Ковтун // «Економіка України» .- 2013. № 4(617). С.44-56.
3. Шубравська О.В. Інноваційний розвиток аграрного сектора економіки України: теоретико – методологічний аспект/ О.В. Шубравська// Економіка України. – 2016.-№1.- С. 23-27.
4. Про інноваційну діяльність. Закон України. Ост. ред. від 26.07.2010 р. / [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>.
5. Дудар Т.Г. Інноваційний менеджмент: Навч. посіб. / Т.Г. Дудар, В.В. Мельниченко. – К.: Центр учбової літератури, 2009. – 256 с.

Примітка: науковий керівний – Коломієць Н.О. к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівлі та біржова діяльність.

ОСВІТА ЯК БАЗИС РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Ратинський Вадим Віталійович
к.е.н., ст. викл. кафедри
бухгалтерського обліку та аудиту
Тернопільський національний технічний
університет ім. І. Пулюя
ratvadim@gmail.com

Сьогодні конкурентами України є як лідери в сфері інновацій (США, Японія, країни ЄС), так і країни з економікою, що зростає (Китай, Індія, Бразилія та ін.), які розглядають інвестиції в технологічний розвиток як ключовий напрям. Говорячи про перехід на інноваційну модель розвитку, підкреслимо, що в вітчизняних умовах, незалежно від масштабів розвитку інноваційних виробництв від значної частки сировинної складової все одно буде тяжко дистанціюватися. Ускладнює перехід вітчизняної економіки на інноваційний шлях розвитку розрив між Україною і найбільш економічно розвиненими країнами світу, що виражається не тільки у відставанні по ВВП на душу населення, але в першу чергу в відставанні відповідних інститутів. Таким чином, сьогодні слід прагнути до кардинального збільшення частки інноваційної складової в економіці при одночасному зниженні сировинної. При цьому в сировинних регіонах з обмеженими трудовими ресурсами сировинна складова залишиться високою. Нам потрібно визначити напрями модернізації економіки на основі технологічних інновацій, розвитку національної інноваційної системи та інноваційної інфраструктури. Збільшити фінансування за рахунок коштів держави фундаментальної науки, а також прикладних розробок, в тому числі через державні фонди фінансування науки і цільові програми. Створити систему інститутів розвитку інновацій, в тому числі венчурні фонди з державною участю. Робити дії з розвитку дослідницької діяльності і інновацій у вищій освіті: університетам на конкурсній основі присвоювати статус національних дослідницьких, виділяти кошти на реалізацію програм розвитку, включаючи розвиток дослідницької діяльності і створення інноваційної інфраструктури. Сформувати національні дослідницькі центри, будувати свою «кремнієву долину». Необхідно також, прийняти закон, що дозволить бюджетним установам освіти і науки створювати малі інноваційні підприємства.

Ускладнюють розвиток інноваційного підприємництва проблеми в освіті і науці, в бізнесі, державному управлінні та ін. Так, одним з найважливіших конкурентних переваг України з точки зору інноваційного розвитку завжди був людський капітал. Велика частка населення з вищою освітою, високий рівень освіти з природничо-наукових і інженерно-технічних спеціальностей створюють основу для наукових розробок. Сьогодні знижується якість освіти на всіх рівнях [3], змінюється її структура, зокрема, закрито багато професійно-технічних училищ [1], які готували кваліфікованих робітників для вітчизняних підприємств. Важливою проблемою є підготовка кадрів з управління в інноваційній сфері. Ключові для інноваційного підприємництва особистісні якості: мобільність, схильність до інновацій, до прийняття ризику, бажання навчатися протягом усього життя - не є характерними для значної частини населення України. Без розвинутої науки інноваційний процес не може бути реалізований в повній мірі. Підприємствам, які прагнуть стати конкурентоспроможними, потрібні нові технології. За масштабами дослідного сектора Україна як і раніше займає одне з помітних місць в світі, поступаючи лише економічно потужнішим країнам. Однак багато перспективних вчених пішли в бізнес або емігрували в ті країни, де їм надана можливість продуктивно працювати.

Таким чином, наукова сфера сьогодні потребує глибокого реформування. Прикладну науку слід зробити більш практичною, її завданням має стати пошук інноваційних рішень, їх широке впровадження у виробництво, а фундаментальна наука повинна стати привабливою сферою діяльності для молоді.

Список використаних джерел:

1. Консолідований звіт «Заклади професійної (професійно-технічної) освіти (за даними Міністерства освіти і науки України)», електронний ресурс. Джерело: www.ukrstat.gov.ua/
2. Бабкин А.В., Чистякова О.В. Развитие инновационного предпринимательства в России: понятие, динамика, проблемы, направления развития // Экономическое возрождение России. – 2014. – № 4(42). – с. 157-170.
3. Шевчук П.Є. Прогноз рівня освіти населення України до 2050 р. / П.Є. Шевчук, Г.Ю. Швидка // ІДСД. – 2006. – С. 85-96.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ»

*Поцелуйко Каріна Сергіївна
студентка 1 курсу спеціальності підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
Potselyuko9@gmail.com*

Аналіз різних визначень терміна "інновація" дозволяє зробити висновок, що цей термін трактується в залежності від мети, об'єкта і предмета конкретного дослідження. Наприклад, Б. Твісс визначає інновацію як процес, у якому винахід або ідея набувають економічного змісту. Ф. Ніксон вважає, що інновація — це сукупність технічних, виробничих і комерційних заходів, що спричиняють появу на ринку нових товарів, поліпшених промислових процесів та устаткування [1]. Відповідно до міжнародних стандартів, інновація визначає

Серцевиною інноваційної діяльності на підприємстві є освоєння (комерціалізація) нових видів продукції або методів її виробництва, доставки і реалізації. Визначаючи напрями